

slag. Så er det noget forfærdeligt noget. Jeg vil dog gerne vælge at mene, at det er et forslag, der kan bidrage til at skabe flere restriktioner og gøre det så vanskeligt som muligt at handle med affald, men hele tiden – og det går jeg ud fra at vi alle sammen er enige om – under så velkontrollerede former, som det nu engang er muligt i den givne situation.

Vi vil meget gerne arbejde for, at forslaget både sikrer kontrollen, som andre har været inde på, og at det også sikrer, at man får mindre lyst til at handle med affald, men derimod i lokalsamfundene og i virksomhederne genbruger osv. og får recirkulation på så mange niveauer som vel muligt inden for de lokale enheder.

Jeg har nogle spørgsmål vedrørende forslaget: Hvem er det egentlig, der er den kontrollerende myndighed og kan udstede sanktioner? Jeg synes, det var rart, hvis ministeren kunne få skabt klarhed om det emne, for det er jo ikke sådan, at de foretagender, der bliver certificeret, har den endegyldige kontrollerende myndighed og kan udstede sanktioner. Som andre har nævnt, må vi også have sikkerhed for, at firmaer som Scandlines eller andre ikke får mulighed for at sælge skibsvrag i ét væk til Indien eller Vestindien, og endelig mener jeg, det er vigtigt at få klarlagt, i hvilket omfang virksomheder fortsat blindt kan eksportere affald uden certificering.

Lad mig så sige til sidst om høringssæancen: Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at denne høring har medført, at man har været nødt til i styrelser m.v. at justere den ene formulering efter den anden. Derfor var det måske rimeligt at rejse kravet om en genhøring, altså at man sender forslaget i høring endnu en gang, fordi høringssvarene jo mere end antyder, at der har været særdeles mange fodfejl.

Konkluderende kan jeg altså sige, egentlig ville jeg gerne stemme for forslaget. Men jeg må blankt indrømme, at dels er der mange uafklarede spørgsmål, og dels er jeg blevet meget utryg ved den melding, Miljøstyrelsen har givet, for er der noget, jeg aldrig vil kunne bære, er det at være med til at retfærdiggøre mere affaldshandel over grænserne.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Folketingets medlemmer kan ikke være bekendt at tale om handel og dynamik og den slags ting. Det får hr. Søren Kolstrup det dårligt af.

Men det, der er det afgørende, er det ikke, hvordan vi behandler affaldet? Det, der er afgø-

rende, er vel, om dette forslag har mulighed for at skabe bedre miljø. Det, der er det afgørende, er vel, om man kan eksportere affald til en endnu bedre behandling på den anden side af grænsen. Forslaget her gør det sværere at eksportere affald på et forkert og uforvarsligt grundlag, men det sikrer, at det bliver lettere at handle affald i nogle tilfælde, hvis det kan få en bedre behandling og skabe bedre miljø, og det er en god ting.

De fobier med hensyn til overhovedet at indgå handler kan altså også godt være fobier, der hindrer et bedre miljø, så det er ikke bekymringer, hr. Søren Kolstrup har. Det er god gammel dags mistroiskhed.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, der kan jo gå ideologi i det, og det er sådan set også meget rimeligt, og det er da for så vidt herligt, at der går ideologi i det.

Vi synes, det er et rigtig godt forslag, og vi er slet ikke forskrækkede over, at man handler affald. Vi synes faktisk, det er en rigtig god idé at bruge det ganske effektive system, som markedsøkonomien er, til på billigst mulig måde at få affaldet bragt derhen, hvor man kan bortskaffe det eller genudnytte det på den bedst mulige måde – vel at mærke når man har styr på de måder, det foregår på. Hvorfor skulle man ikke bruge markedsøkonomien til at finde de billigste veje, når man vel at mærke stadig har styr på den måde, det bliver bortskaffet på? Det er det, det handler om for mig.

Jeg synes bestemte, man skal bruge det meget effektive markedsøkonomisystem, som vi jo aldrig i Kristeligt Folkeparti lader stå alene. Vi har aldrig villet have en fuldstændig fri markedsøkonomi, den skal styres og begrænses, og det er det, man bl.a. gør med dette forslag.

Så har jeg forstået, at forslaget egentlig ikke ændrer kontrollen, bortset fra at der bliver færre, der skal kontrolleres, men at de til gengæld har mere styr på tingene og derfor bliver lettere at kontrollere. På den måde bliver kontrollen mere effektiv, fordi der bliver mindre mængder, der smutter igennem på en uhensigtsmæssig måde.

Fru Svanholt talte om affaldsproducenter, og jeg tror nok, hun tænkte på kraftværker. Men vi er jo ca. 5 millioner affaldsproducenter i dette land, så det er os alle sammen, der er problemet. Det er os alle sammen, der skal nedbringe vores affaldsproduktion hver især, og så må det da gerne, som hr. Kolstrup siger, være til lokalt genbrug. Men det er jo ikke alt, man kan genbruge